

BODIMO SONCE MI

**Ko kup oblakov je nebo prekril,
svet postal je siv, zadušljiv,
da sonca lačne,
mrke in mračne
postale so tudi naše oči.
Skoz njih sivina zleze v nas,
da siv postane še naš glas.**

**Ker sonca videt ni nikjer,
od jutra čakamo večer,
ko se prižgejo vsaj luči.
A to ni to in z jutrom spet
sivina vrne se v naš svet.**

Če v takem nočemo živet,
lahko potonemo v temo,
lahko pa v samih sebi gremo
do svoje notranje luči
in v času mrkih, mračnih dni,
ko zdi se, kot da sonca ni nad nami,
SONCE POSTANEMO SAMI.

Napisal : Andrej Rozman Roza

Dostopno na intrnetu: <https://www.pinterest.com/pin/22377329392102301/>

NA BRANJE!